Metode iterative pentru rezolvarea sistemelor de ecuații liniare: Jacobi, Gauss-Seidel, Suprarelaxare

Cuprins

1	Obiective laborator		1	
2 Noțiuni teoretice			oretice	1
	2.1	Metod	e iterative pentru funcții	1
		2.1.1	Puncte fixe	2
	2.2	Metod	e iterative pentru sisteme de ecuații liniare	3
		2.2.1	Metoda Jacobi	4
		2.2.2	Metoda Gauss-Seidel	4
		2.2.3	Metoda suprarelaxării	5
3	Pro	bleme		6

1 Objective laborator

În urma parcurgerii acestui laborator, studentul va fi capabil să rezolve sisteme de ecuații liniare utilizând metode iterative.

2 Noțiuni teoretice

Metodele exacte de rezolvare a sistemelor de ecuații liniare, având complexitate $O(n^3)$, au aplicabilitate limitată la sisteme de orid relativ mic. Pentru sisteme de dimensiuni mai mari se utilizează metode iterative, cu complexitate $O(n^2)$. Acestea utilizează relații de recurență, care prin aplicare repetată furnizează aproximații, cu precizie controlată, a soluției sistemului.

2.1 Metode iterative pentru funcții

Vom dezvolta ideea de *metode iterative* pornind de la un caz mai simplu, cel al metodelor iterative pentru functii.

Exemplu grafic. Numărul de aur. Începem cu orice număr real pozitiv x și calculăm

$$x^{(k+1)} = \sqrt{1 + x^{(k)}}$$

La un moment dat, $|x^{(k+1)} - x^{(k)}| < \varepsilon$, unde ε este o valoare mică dată. Asta înseamnă $x^{(k+1)} \approx x^{(k)}$.

$$x = \sqrt{1+x}$$

$$x^{2} = 1+x$$

$$x^{2} - x - 1 = 0$$

$$x = \frac{1 \pm \sqrt{5}}{2}$$

$$\phi = \frac{1+\sqrt{5}}{2} \approx 1.618033988749895$$

Soulția sistemului este dată de intersecția a două funcții: f(x) = x și $g(x) = \sqrt{1+x}$. Dacă trasăm grafic aceste puncte, obținem un punct de intersecție, care este soluția sistemului.

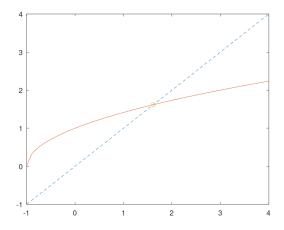

Figura 1: Numărul de aur

2.1.1 Puncte fixe

Definiție. Fie $f: M \to M$ o funcție continuă și un spațiu metric (M, d). f este o contracție dacă există un număr real $k \in [0, 1)$ astfel încât

$$d(f(x), f(y)) \le kd(x, y), \quad \forall x, y \in M$$

Cel mai mic număr k pentru care această relație este adevărată se numește constantă Lipschitz. Pentru că k < 1, putem spune despre f că este continuă.

Teorema lui Banach. Dacă $f: M \to M$ este o contracție pe un spațiu metric complet (M, d), atunci există un unic punct fix $x^* \in M$ pentru care $f(x^*) = x^*$.

Pe \mathbb{R} , distanța o putem considera ca fiind d(x,y) = |x-y|.

$$|f(x) - f(y)| \le k|x - y|$$

$$\frac{|f(x) - f(y)|}{|x - y|} \le k$$

$$|\frac{f(x) - f(y)}{x - y}| \le k$$

dar, din teorema lui Lagrange, știm că există un $c \in (a, b)$ astfel încât

$$|f'(c)| \le k$$

Astfel, putem spune că iterația $x^{(k+1)} = f(x^{(k)})$ converge către un punct fix x^* dacă |f'(c)| < 1, pentru orice $c \in (a,b)$.

Exemplu. Fie $f(x) = \sqrt{1+x}$. Calculăm derivata funcției:

$$f'(x) = \frac{1}{2}(1+x)^{-\frac{1}{2}}$$
$$f'(x) = \frac{1}{2\sqrt{1+x}}$$

Pentru orice $x \in \mathbb{R}$, $x \ge 0$, avem |f'(x)| < 1, deci funcția este o contracție pe \mathbb{R}_+ și are un punct fix unic.

2.2 Metode iterative pentru sisteme de ecuații liniare

Folosind teorema de mai sus, putem spune despre transformarea liniară $T: \mathbb{R}^n \to \mathbb{R}^n$ că este o contracție dacă "derivata" transformării este mai mică decât 1. Pentru că T este o funcție vectorială, derivata se calculează folosind matricea Jacobiană. Ne dorim ca această matrice să aibe norma subunitară, lucru care se întâmplă dacă matricea are raza spectrală mai mică decât 1.

Considerăm sistemul Ax = b. Ne dorim să îl rescriem pentru a ajunge la forma x = T(x). Metoda prin care vom face asta e să descompunem matricea A în A = M - N.

$$(M - N)x = b$$

$$Mx = Nx + b$$

$$x = M^{-1}Nx + M^{-1}b$$

Astfel, $T(x) = M^{-1}Nx + M^{-1}b$. Notăm $G = M^{-1}N$ și $c = M^{-1}b$. G este matricea de iterație, iar c este vectorul de iterație. Jacobiana lui T este chiar matricea G, ceea ce înseamnă că, pentru convergență, avem nevoie ca raza spectrală a lui G să fie mai mică decât 1. Acest lucru se poate vedea și din analiza erorii:

$$x - x^{(k)} = (Gx + c) - (Gx^{(k-1)} + c) = G(x - x^{(k-1)})$$
$$e^{(k)} = G^k e^{(0)}$$

Pentru convergență, avem nevoie ca $\lim_{k\to\infty} e^{(k)} = 0 \equiv \lim_{k\to\infty} G^k = 0$. Pentru o demonstrație mai amplă, se poate consulta [1].

Pentru alegerea lui M și N, vom partiționa matricea A punând în evidență o matrice diagonală D, o matrice strict triunghiular inferioară L și o matrice strict triunghiular superioară U:

Diferența dintre următoarele metode constă în modul în care se asociază aceste matrice.

Condiția de oprire. Pentru a finaliza execuția metodelor iterative din cadrul acestui laborator vom introduce doua condiții: toleranța (notată în continuare cu ϵ) și numărul maxim de iterații (notat în continuare cu N_{iter}). Toleranța ne asigură faptul ca algoritmul nu efectuează iterații mai mult decât este necesar, practic nu se continuă execuția dacă "diferența" soluțiilor a două iterații consecutive nu este semnificativă. Numărul maxim de pași garantează că algoritmul se încheie, indiferent dacă alegerea inițială pentru ϵ 0) a fost una bună sau nu.

2.2.1 Metoda Jacobi

În metoda Jacobi se aleg:

$$M = D$$

$$N = L + U$$

$$G = D^{-1}(L + U)$$

$$c = D^{-1}b$$

Pentru că M este o matrice diagonală, inversa sa este foarte ușor de calculat. Pasul de itarație este:

$$x^{(k+1)} = D^{-1}[(L+U)x^{(k)} + b]$$
$$x_i^{(p+1)} = \frac{b_i - \sum_{j \neq i} a_{ij} x_j^{(p)}}{a_{ii}}$$

Algoritmul în MATLAB poate fi gândit în două moduri. Cel mai simplu este să folosim prima relație de mai sus.

```
Algorithm 1 Metoda Jacobi
```

```
1: D \leftarrow \operatorname{diag}(\operatorname{diag}(A))
                                                                                                           ⊳ Extragem Matricea diagonală
2: L \leftarrow -\text{tril}(A, -1)
                                                                                           ▶ Extragem matricea inferior triunghiulară
3: U \leftarrow -\text{triu}(A, 1)
                                                                                          ⊳ Extragem matricea superior triunghiulară
 4: G \leftarrow D^{-1}(L + U)
                                                                                                                         ▶ Matricea de iterație
 5: c \leftarrow D^{-1}b
                                                                                                                          ⊳ Vectorul de iterație
6: x \leftarrow \operatorname{zeros}(\operatorname{length}(b), 1)
                                                                                                               ▶ Initializăm vectorul solutie
 7: i \leftarrow 1
8: while i \leq \max_{i} do
         x_{\text{prev}} \leftarrow x
9:
          x \leftarrow G \cdot x + c
10:
         if ||x - x_{prev}|| < \text{tol then}
11:
              break
12:
13:
          end if
         i \leftarrow i + 1
14:
15: end while
```

2.2.2 Metoda Gauss-Seidel

În metoda Gauss-Seidel se aleg:

$$M = D - L$$

$$N = U$$

$$G = (D - L)^{-1}U$$

$$c = (D - L)^{-1}b$$

În acest caz, matricea M este o matrice inferior triunghiulară, iar inversa nu mai este așa ușor de calculat.

Pasul de iteratie este:

$$x^{(k+1)} = (D-L)^{-1}(Ux^{(k)} + b)$$

$$x_i^{(p+1)} = \frac{b_i - \sum_{j=1}^{i-1} a_{ij} x_j^{(p+1)} - \sum_{j=i+1}^{n} a_{ij} x_j^{(p)}}{a_{ii}}$$

$$x_i = \frac{b_i - \sum_{j \neq i} a_{ij} x_j}{a_{ii}}$$

Diferența dintre metoda Jacobi și Gauss-Seidel constă în faptul că în metoda Gauss-Seidel, la calculul lui $x_i^{(p+1)}$ se folosesc valorile deja calculate pentru $x_j^{(p+1)}$ cu j < i.

Algorithm 2 Metoda Gauss-Seidel

```
1: x \leftarrow \operatorname{zeros}(\operatorname{length}(b), 1)
                                                                                                                           ▶ Initializăm vectorul soluție
 2: for i = 1 to max_iter do
 3:
          x_{\text{prev}} \leftarrow x
          for j = 1 to length(x) do
                x[j] \leftarrow \frac{b[j] - \sum_{k \neq j} A[j,k]x[k]}{A[j,j]}
 5:
 6:
          if ||x - x_{prev}|| < \text{tol then}
 7:
                break
 8:
 9:
           end if
10: end for
```

De observat la metodele Jacobi și Gauss-Seidel este că o condiție suficientă dar nu necesară pentru convergența acestora este ca matricea A să fie diagonal dominantă. Metodele Jacobi și Gauss-Seidel au proprietatea că ori sunt ambele convergente, ori niciuna nu este convergentă (teorema Stein-Rosenberg). Atunci când converg, Gauss-Seidel converge mai rapid decât Jacobi, $\rho(GS) < \rho(J) < 1$.

2.2.3 Metoda suprarelaxării

O variantă a metodei Gauss-Seidel este metoda suprarelaxării succesive (SOR). Se introduce un parametru de relaxare ω si se obtine:

$$A = M - N$$

$$A = M - \omega M - N + \omega M$$

$$A = (1 - \omega)M - (N - \omega M)$$

$$A = M(\omega) - N(\omega)$$

Dacă notăm cu GS formula pentru $x_i^{(p+1)}$ de la Gauss-Seidel, atunci formula pentru SOR este:

$$x_i^{(p+1)} = (1 - \omega)x_i^{(p)} + \omega GS$$

Dacă A este simetrică și pozitiv definită, atunci pentru $\omega \in (0,2)$ metoda SOR converge. Pentru $\omega = 1$ obținem metoda Gauss-Seidel.

Algorithm 3 Metoda SOR

```
1: x \leftarrow \operatorname{zeros}(\operatorname{length}(b), 1)
                                                                                                                              ⊳ Inițializăm vectorul soluție
 2: for i = 1 to max_iter do
 3:
           x_{\text{prev}} \leftarrow x
           for j = 1 to length(x) do
 4:
                x[j] \leftarrow \frac{b[j] - \sum_{k \neq j} A[j,k]x[k]}{A[j,j]}
 5:
 6:
           x \leftarrow \omega \cdot x + (1 - \omega) \cdot x_{\text{prev}}
                                                                                                                                           ▶ Aplicăm relaxarea
 7:
          if ||x - x_{prev}|| < \text{tol then}
 8:
                break
 9:
           end if
10:
11: end for
```

3 Probleme

- 1. Să se implementeze în MATLAB funcțiile pentru metodele iterative Jacobi, Gauss-Seidel și SOR.
- 2. Desenați grafic, pentru fiecare metodă, evoluția erorii în funcție de numărul de iterații. Testați parametrii diferiți pentru ω în metoda SOR.
- 3. Folosiți metoda Jacobi pentru a aproxima soluția sistemului:

$$10x_1 - 5x_2 + x_3 = 1$$
$$x_1 + 4x_2 + 3x_3 = 4$$
$$4x_1 - 3x_2 - 9x_3 = 6$$

4. Fie sistemul liniar:

$$2x + y + z = 4$$
$$x + 2y + z = 4$$
$$x + y + 2z = 4$$

Stabiliți convergența metodelor Jacobi și Gauss-Seidel și razele spectrale corespunzătoare. În caz de convergență, calculați soluția iterativă după trei pași. Alegeți voi aproximația inițială.

Referințe

[1] Anders C. Hansen. Iterative methods for linear algebraic systems.